

Di. 2. oibus nō sit equalis. Et scriptura clamat. **Thō** rapinā arbitratus est esse equalis deo. **Logi** ergo quiuis aduersari⁹ veritatis q̄ aliq̄ mō te-
netur apostolica auctoritate: in qualibet: vel
vna re equalem deo filiū cōfiteri. **Eligat** quā
voluerit: hinc ei ostendet in oibus esse equa-
lem: que de substantia eius dicuntur.

Pares in quacunq; virtute nō posse in ce-
teris esse dissimiles: ac si hec equalitas in ani-
mis reperit humanis. multo incompatibilis
manere eam in incōmutabili eternaq; substā-
tia qd̄ est de⁹ trinitas. **Capitulum. III.**

Item virtutes que sunt in animo hu-
mano: quibus alio atq; alio mō singule
intelligentur: nullomō tñ sepantur
ab inuicē: vt quicunq; fuerint equales. verbi
gratia. in fortitudine equales sint. et prudētia
et tempantia: et iusticia. **S**i em̄ dixeris equales
esse istos fortitudine. fillū prestare prudētia.
sequitur vt hui⁹ fortitudo min⁹ prudens. sit.
ac per hoc nec fortitudine equales sūt. quādo
illius fortitudo prudentior. **I**taq; ita de ceteris
virtutib⁹ inuenies. si oēs eadē cōsideratione p-
curras. **N**on em̄ de viribus corpis agit. sed d̄
animi fortitudine. **Q**uāto ḡ magis in illa incō-
mutabili eternaq; substantia incompatibiliter
simpliciore q̄ est animus humanus. hec ita se
habent. **H**umano quippe aīo nō hic ē esse qd̄ ē
fortē esse: aut prudentē: aut iustū: aut tparum
Pōt em̄ esse animus: et nullā istaz habere vir-
tutē. **D**eō autē hoc ē esse qd̄ est fortē esse. aut ius-
tum esse. aut sapientē esse: et si qd̄ de illa sim-
plici multiplicitate vel multiplici simplicitate
dixeris: q̄ substantia ei⁹ significet. **Q**uobzē siue
ita dicat de⁹ de deo vt et singulis h̄ nomen cō-
ueniat. nō tñ vt ambo fil⁹ duo dī. s̄ vn⁹ de⁹ sit.

Ita em̄ sibi coherent quēadmodū et in distan-
tib⁹ diuersisq; substātijs fieri apls testis ē. **N**ā
et sol⁹ dñs spūs est. et sol⁹ hoīs spūs vtiq; spūs
est: tñ si hereat dñō vn⁹ spūs est. quātō magis
ibi vbi est oīno inseparabilis atq; eterna p̄nexio-
ne absurde dici videat̄ quasi fil⁹ amborū. cū
d̄: filius dei: si id qd̄ dicitur de⁹. nō nisi de am-
bobus dicit̄ siml. siue quicqd̄ de deo dicit̄ qd̄
substantiā ei⁹ indicet: nō nisi de ambob⁹ siml⁹
dicitur. imo simul de ip̄a trinitate dicit̄. **S**ive
ergo hoc. siue illud sit. qd̄ diligent⁹ discutiē-
dū est. nūc vnde agitur satis est videre. nullo
mō filium equalem esse patri. si in aliquo scilz
quod pertineat ad significandā eius substan-
tiam inequalis inuenitur. sicut iam oñdimus
Apl̄s autem dixit equalem. **I**n omnib⁹ ḡ eq̄-
lis est patri filius. et est vnus eiusdemq; sub-
stantie.

**De spiritu sancti vnitae cum patre et fi-
lio.** **Capitulum. V.**

Cap: propter etiā spūs sanctus. in ea-
dem vnitae substantie et equalitate
cōsistit. **S**ive em̄ sit vnitas amborū.
siue sanctitas. siue charitas. siue ideo vnitas
qz caritas. et ideo caritas qz sanctitas. in anise-
stum est qz nō aliq̄s duoz est q̄ vterq; cōiungi-
tur. q̄ genitus a gignente diligat. generatorē
qz suū diligat. sintq; nō p̄cipitatione: s̄ cēntia
sua. nec dono superioris alicui⁹. sed suo pp̄rio
seruantes vnitatē spūs in vinculo pacis. **Q**d
imitari p̄ gratiā. et ad deū. et ad nos iubemur.
In quib⁹ duob⁹ p̄ceptis. rota lex pender et p̄-
phete. **I**ta sunt illa tria. deus vn⁹. sol⁹. magn⁹
sapiens. sanctus. beat⁹. **M**os autē ex ip̄o. et per
ip̄m. et in ip̄o beati. qz ip̄ius munere inter nos
vnū. cū illo aut vnus spiritus. qz agglutinā-
tia nra post eū. **E**t nobis herere deo bonū est
qz perdet oēm qui fornicat ab eo. **S**piritus ḡ
sanctus cōmune aliquid est patris et filij. qd̄ qd̄ il-
lud est. **E**t ip̄a cōmunitio. cōsubstāntialis et coe-
na. **Q**ue si amicitia puenienter dici pōt. dicat̄
sed aptius d̄: caritas. **E**t hec qz substantia.
qz deus substantia. et deus caritas. sicut scriptū
est. **S**icut autē substantia sit cū patre et filio. ita sit
magna. et simul bona. et sit sancta. et quicquid
aliud ad se dicit̄. qm̄ non aliud est deo esse. et
aliud esse magnū vel bonū esse. et cetera. sicut
supra oñdimus. **S**i em̄ minus magna est ibi ca-
ritas qz sapientia. minus qz est diligēt̄ sapientia.
Equalis est igitur sapientia. vt quanta est sa-
pientia tñ diligatur. **E**st autē sapientia equa-
lis patri. sicut supra disputauimus. **E**qualis ē
igitur etiā spūs sanctus. et si equalis. in oibus
equalis. ppter sūmam simplicitatem que in
illa substantia est. **E**t iō non ampli⁹ qz tria sūt
vnus diligens eū qui de illo ē. et vnus diligēs
eū de quo ē. et ip̄a dilectio. **Q**ue si nihil ē. quō
deus dilectio ē. **S**i non est substantia. quoniam
deus substantia est.

De natura corpea et creatura spūali. qz sim-
plices nō sint. qz nec incōmutabiles. **Ca. VI.**

Item queritur. quō simplex et multi-
plex sit illa substantia. aiāduertenda
est primo creatura quare sit multi-
plex. nullo autē modo vere simplex. **E**t prius
corpus vniuersum vtiq; partibus constat. ita
vt sit ibi alia ps maior. alia minor. et mai⁹ sit vni-
uersū qz ps quibet aut q̄talibet. **N**ā et celū et ter-
ra ptes sūt vniūse mūdane mol⁹ s̄ et sola tra. et
solū celū innumerabilib⁹ ptib⁹ p̄stat. et i fcia sui
pte minor ē qz i cetera et i dimidia minor qz tota
et totū mūdi corp⁹ qd̄ duabus p̄terūq; p̄tribus

Ephe. 4

P̄. 72
Ibidem.

Iob. 4

Ibi suū.